

Nåd vare med er och frid från Gud, vår Far, och Herren Jesus Kristus!

Bön: O Helge Ande, var oss nära, förklara du vad Jesus gjort! Låt Ordet döma, trösta, lära, att Herrens lov må bli stort!

Till Jesu fötter böj oss alla, och lär oss rätt förstå vårt väl! Låt nådens ljus från höjden falla och skänka frid åt varje själ!

Ja, låt oss få se Jesu makt och härlighet! I Jesu namn, amen.

Ämnet för predikan i dag är: **På Guds högra sida** (citat ur evangelietexten från Mark 16:14–20).

Dagens tema är: Kungen i hans härlighet. Jesus sätter nu punkt för sin "karriär": att som den evige Sonen lämna himlen och bli människa, förnedrad och utblottad, sedan att bli upphöjd via sin uppståndelse och himmelfärd. Nu är cirkeln slut. Han har fullgjort frälsningsuppdraget. En sammanfattning av hela "karriären" finns i Fil 2:6–11:

Han var till i Guds gestalt men räknade inte jämlikheten med Gud som segerbyte, utan utgav sig själv och tog en tjänares gestalt och blev människan lik. När han till det yttre hade blivit som en människa, ödmjukade han sig och blev lydig ända till döden – döden på korset.

Därför har Gud också upphöjt honom över allting och gett honom namnet över alla namn, för att i Jesu namn alla knän ska böjas, i himlen och på jorden och under jorden, och alla tungor bekänna att Jesus Kristus är Herren, Gud Fadern till ära.

I den här texten finns ännu ett skede, som blir aktuellt i slutet av kyrkoåret: den slutliga offentliga upphöjelsen, när Jesus kommer tillbaka och visar sig för alla, så att alla människor ska ge genom ära. I dag är Kristi kunglighet ännu fördold för många. Vi tillber honom i tron, men på den sista dagen ska alla knän böja sig, för en del till skam och evigt straff, och för dem som här i tiden har trott på honom till jubel och evig lovprisning.

Men nu håller vi oss till det som är aktuellt i dag, när vi hyllar Jesus Kristus i tron. För att illustrera vad det betyder att Jesus sitter på Guds högra sida tar vi först fram en symbol för hans kunglighet från Gamla testamentet.

Josef – en förebild

Josef, Jakobs näst yngsta son, var älsklingsson och blev bortskämd av sin far. Därför började hans bröder hata honom och gjorde något väldigt illa: de sålde honom till slav till Egypten. Där gjorde han en trogen och hederlig insats som tjänare åt hovmannen Potifar. Hans hustru greps av åtrå till den sköne ynglingen och försökte fresta honom till synd. Men Josef stod emot frestelsen. Därför blev hustrun arg och ljög att Josef hade försökt förföra henne. Det ledde till att han kastades i fängelse, där han tvingades vara i 13 år.

Det var en svår skola för honom. Men också i fängelset var Gud med Josef och lät honom få förtroende bland de andra fångarna. Han måste ha frågat sig om det här var meningen med hans liv. Men Gud hade planer för honom. Josef fick möjlighet att uttyda faraos drömmar och ge honom visa råd hur landet skulle överleva en sjuårig hungersnöd. Och då hände det märkliga: Josef blir upphöjd till faraos närmaste man. Han blir *faraos högra hand*. Han satt inte på en lite lägre tron till höger om farao, men i bildligt tal satt han på faraos högra sida. Han utövade faraos makt i hans ställe. Farao sa (1 Mos 41:40):

Du ska styra över mitt hus, och allt mitt folk ska rätta sig efter dina befallningar. Bara när det gäller tronen ska jag vara högre än du.

Guds "höger"

Vi måste säga något om det grekiska ordet som vi översätter med "högra sida": *dexia*. Det betyder egentligen bara höger. Därför måste vi lägga in ett extra ord: höger *hand* eller höger *sida* när vi översätter för att få det begripligt.

Vi ska se på några ställen som talar om Jesus som Guds högra hand. När den förste martyren Stefanus anklagades av judarna fick han se en underbar syn. Apg 7:55–56:

Men fylld av den helige Ande lyfte han sin blick mot himlen och fick se Guds härlighet och Jesus som stod vid Guds högra sida, och han sade: "Se! Jag ser himlen öppen och Människosonen stå på Guds högra sida."

Notera här att Jesus inte satt, utan stod! Han stod i beråd att ingripa med sin makt. I Rom 8:34 skriver Paulus:

Kristus Jesus är den som har dött, ja, än mer, den som blivit uppväckt och som sitter på Guds högra sida och vädjar för oss.

Och Kol 3:1:

Om ni nu har uppstått med Kristus, sök då det som är där ovan, där Kristus sitter på Guds högra sida.

Andra liknande ställen är Hebr 10:12 och 1 Petr 3:22. Men så finns också ett mycket intressant ställe i Ps 110, som citeras av Jesus:

HERREN sade till min Herre: "Sätt dig på min högra sida tills jag lagt dina fiender som en pall under dina fötter."

Det här måste vi granska lite närmare. Det för oss nämligen till den djupa läran om treenigheten, en lära som är glasklar i Bibeln men som är för hög för vårt förstånd att fatta.

Treenighetens mysterium

Namnet HERREN står här för den Allsmäktige, den Helige, Gud själv. När Petrus håller sin predikan på den första pingstdagen bevisar han att Jesus från Nasaret, den som judarna korsfäste med hjälp av de laglösa, alltså romarna, var just den Herre som David hade talat om som "min Herre". Han kallade honom också "din Helige" och visade att han var den som judarna väntade på: Messias. Apg 2:36:

Därför kan hela Israels folk veta säkert att denne Jesus som ni korsfäste, honom har Gud gjort till både Herre och Messias.

Nu talar vi alltså om Gud och om Jesus, eller Messias, som två skilda personer. Men när han sitter på Guds högra sida utövar han Guds makt i hans namn. Och Jesus säger klart ut när han samtalar med judarna, att han är Gud själv. Joh 10:30:

Jag och Fadern är ett.

Tilltalet Gud och Fadern är ett och det samma. Men Bibeln talar också om Jesus som Gud, Joh 1:1:

I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud.

Vi brukar ibland använda ett lite förvirrande språkbruk. Ibland hör man människor säga något som "det där med Gud och Jesus". Kanske du funderar på vem vi ska be till. Ska

vi rikta oss till Gud eller till Jesus? När vi säger Gud menar vi ofta Fadern. Men Jesus är Gud, som vi kan rikta oss till likadant som till Fadern. Så båda är lika rätt. Och det är också lika rätt att be till den Helige Ande, som vi gjorde i början av predikan. Han är också Gud, han som hjälper oss att lära känna Jesus. Det förunderliga är att det är tre skilda personer. Fadern är Gud, Jesus, Guds Son, är helig Gud. Anden, Hjälparen, är helig Gud. Det här är för svårt för vårt förstånd. Vi kan inte förstå Gud, vi kan bara tillbe honom i vördnad.

Det är alltså helt rätt att kalla Jesus Gud. Paulus gör det i Tit 2:13:

Vi väntar på det saliga hoppet: att vår store Gud och Frälsare Jesus Kristus ska träda fram i härlighet.

Tyvärr finns det förvrängningar av det här i B2000, som är den enda godkända översättningen i folkkyrkan. Där har man skrivit gud med litet g! En liten detalj, men mycket avslöjande. Det beror på att man inte tror att Jesus är sann Gud, utan en mindre gud, precis som också Jehovas Vittnen menar.

Betydelsen av Jesu kungadöme

1) Jesus ber för oss inför Guds tron. Vi läser på nytt Rom 8:34:

Kristus Jesus är den som har dött, ja, än mer, den som blivit uppväckt och som sitter på Guds högra sida och vädjar för oss.

Det här är väldigt trösterikt när vi är bekymrade om Gud alls hör oss och våra böner. Jesus är hos Fadern och vädjar för oss. Och det är en mäktig förbön.

2) Han har *all makt*, och därför är vi inte utlämnade åt vår svaghet. Vi läser ett par ställen från Hebreerbrevet. Hebr 1:3:

Sonen är utstrålningen av Guds härlighet och hans väsens avbild, och han bär allt med sitt mäktiga ord. Och sedan han fullbordat en rening från synderna sitter han nu på Majestätets högra sida i höjden.

Och Hebr 8:1 understryker att det är en huvudpunkt:

Här är huvudpunkten i det vi säger: Vi har en sådan överstepräst som sitter på högra sidan om Majestätets tron i himlen.

Här kopplar Hebreerbrevet ihop Kristi översteprästerliga ämbete med hans konungliga. Översteprästens största uppgift i GT var att en gång om året gå in i det allra heligaste och offra, både för sina egna synder och för folkets synder. Men Jesus behövde inte offra för sina egna synder. Han var utan synd. Men därför kunde han föra fram ett evigt gällande offer för alla människor. Det här är huvudpunkten, det som Paulus i 1 Kor 15:3f beskriver som det allra viktigaste:

att Kristus dog för våra synder enligt Skrifterna, att han blev begravd, att han uppstod på tredje dagen enligt Skrifterna.

Att Jesus nu har lämnat jorden och sitter på Majestätets högra sida innebär att allt detta är gjort, det är färdigt. Han har satt punkt. Han har vunnit seger över djävulen och allt hans anhang och därmed skaffat oss biljetten till himlen.

3) Vi är kungens tjänare! Vi är med i hans hov. Man brukar tala om olika höga uppgifter i en kungs hov: hovmarskalk, hovkapellmästare, hovfotograf, hovsångare, hovleverantör, hovpredikant. Vi får också räkna oss till den skaran som har uppgifter inför Guds hov.

Vad har vi för uppgifter inför Guds hov? Vi har just i skriftskolundervisningen med Josef talat om Herrens bön. Första bönen lyder: *Helgat varde ditt namn.* Och Luther förklarar:

Guds namn hålls heligt när hans ord lärs rent och klart, och när vi som Guds barn lever efter det.

Den första uppgiften är att lära och förklara Guds ord. Det är prästens och församlingslärarens uppgift i första hand. Han gör det offentligt på församlingens vägnar, framför allt i gudstjänsten. Men också en vanlig kristen har i uppgift att lära Guds ord: nämligen att i det vardagliga umgänget med familj, arbetskamrater, skolkamrater och vänner ge ett vittnesbörd om vår överstepräst och vår kung. Vi brukar i den kristna läran tala om att Kristus har tre ämbeten: präst, profet och kung. När vi för ut Guds ord till våra medmänniskor är det en fortsättning av Kristi profetiska ämbete. Också en så enkel uppgift som att ge en god bok åt en medmänniska är en del av detta ämbete. Det är Kungen som gett oss uppdraget!

Men det finns också en andra sida av att helga Guds namn: att leva efter det. Den sidan ska

vi inte glömma bort eller förakta. Den uppgiften utför vi alltid, oberoende av om vi tänker på den eller inte. Vi är alltid 24/7 ambassadörer för vår Kung. Våra medmänniskor som betraktar vårt liv, som hör våra ord och reagerar på hur vi lever, de ser en återspeglning av Kungens verksamhet.

Och vi vet att vi en dag ska göra räkenskap inför honom hur vi har förvaltat hans talenter. Först och främst har vi som är satta att leda församlingen ett oerhört allvarligt ansvar, som vi behöver värdesätta och be för (Hebr 13:17):

Lyd era ledare och rätta er efter dem, för de vakar över era själar och ska avlägga räkenskap.

Men alla har vi stränga förmaningar att utföra vår uppgift troget, Rom 14:11f:

Det står skrivet: Så sant jag lever, säger Herren, för mig ska varje knä böjas och varje tunga prisa Gud. Alltså ska var och en av oss avlägga räkenskap inför Gud.

Denne Kung, som nu sitter på Guds högra sida i himlen, han ska komma tillbaka och ställa alla människor till svars, rentav för varje ord vi har talat, som Jesus säger, Matt 12:36:

Varje onyttigt ord som människor talar ska de få svara för på domens dag.

Det här är ett så strängt tal att vi får skämmas. Och vi vara rädda för att leva vårt liv så att vi ska dömas till evig skam och evigt straff. Jesus talar väldigt mycket om det eviga straffet. Det är verkligen allvar. Men han säger också hur vi ska undkomma det. Vi får med frimodighet vända tillbaka till vår Överstepräst, som aldrig sade ett onyttigt eller syndigt ord. Han levde rent och heligt, och det får du och jag räkna som vårt liv och vår merit. Den enda möjligheten för dig och mig att kunna stå inför Kungen när han kommer till domen är att hänvisa till att han är min Frälsare, som lidit och dött för mig och i mitt dop inneslutit mig i sin rättfärdighet. Jag får bekänna med Lasse Lucidor:

Domen fruktar jag väl stort, efter jag har illa gjort, men den trösten jag ej glömmet, att min broder Jesus dömer.

Så låt Kungen Jesus, din bror, vara din tillflykt när ditt samvete dömer, för han sitter på Guds högra sida och vädjar för dig! Med Hebr 12:2 förmanar vi:

Låt oss ha blicken fäst vid Jesus, trons upphovsman och fullkomnare, som i stället för den glädje som låg framför honom utstod korsets lidande utan att bry sig om skammen och som nu sitter på högra sidan om Guds tron.

Amen.

Lovad vare du Gud, och välsignad i evighet, som med ditt ord tröstar, lär, förmanar och varnar oss. Låt din Helige Ande stadfästa Ordet i våra hjärtan, så att vi inte blir glömska hörare, utan dagligen växer till i tro, hopp, kärlek och tålamod intill änden, och blir saliga genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.